PISPÖTJES

Is 't 'w al opgevalle dä'k m'nen buxustùin opgerùimd heb? Dä wil zegge, ik heb 'm toew aon de wortels aafgesnoeid. De wortels laot ik zitte, dan kannen diej opnoew ùitskiejte. De miste mensen in de buurt hebben hunnen buxus al irder ùitgedaon, jä umdä de rupsen 'm rattekaol kaolgefreten hon. Wèllie zeggen eigelijk *pallembosse* tege buxus, wor ze meej pallemzondag alle jaor de pallem van wèèje. Vruger gonk ik alle jaor' mi onzen opa dan 't kôrre palleme, op alle hoeke van diejen äkker wier d'r dan e pallemtäkske in de grond gestoke.
Ik heb wel zeker al zes, zeuve jaor geperbeerd um al diej rupsen ùit m'nen tùin te vange. Oit hoj ik ze geteld en hoj ik 'r meer äs vijfhonderd, mär ge hodt nôit de leste. En dan e paor maond laoter kwomme 's aoves diej vlinders wir, diej buxusmotte. Diej vong ik dan dur de vurdeur ope te zette, dan deej ik in de gang alle lampen aon, en dan vloagen ze de gang in.
Jä, d'r zaogde ze dan ommel rond diej lampen danse. Mär diej vlinders hon nie in de gaote dä ik daor klaor ston meej m'ne stofzùiger. En d'r hollep ik ze 's èfkes meej ne de mottenhimmel. En alle vlinders diej ik gevangen heb, diej lin alvast gin aaikes mir in m'n tùintje. Alleen iejt van 'nne méeter van diejen tùin heb ik nog laote staon. Dä is e zùiltje, meej 'n bölleken 'r op. Dä is nog zo ontworrepe dur men Jopie, en diej is 'r al virtien jaor nie mir. Mär dä bölleke, dä is heur bölleke, en dä kan ik nog aonraoke. Durrum zij ik d'r zo zùinig op. Kèk, daor aon den andere kant van m'nen hof, d'r sti nog e stuk anderen tùin, buujkentùin. D'r groeien alle jaor zo'n slingers meej diej skôn witte bluumkes tegenaon. 't Zèn e sôrt witte klökskes, ze lééke wel wa op diej petunnekes, mär ons opoe zeej vruger: dä zèn ... **pispötjes.**
(*Pispötjes* = Hagewinde)
Johan Biemans, Bergeijk.